

מסורת הש"ס

(א) וְלַעֲלֹל כּוֹ עֵשׂוֹ וְשִׁינָן,
(ב) וְלַעֲלֹל כּוֹ עֵשׂוֹ וְשִׁינָן,
(ג) וְלַעֲלֹל כּוֹ עֵשׂוֹ וְשִׁינָן,
(ד) וְלַעֲלֹל כּוֹ עֵשׂוֹ וְשִׁינָן,
(ה) וְלַעֲלֹל כּוֹ עֵשׂוֹ וְשִׁינָן,
(ו) וְלַעֲלֹל כּוֹ עֵשׂוֹ וְשִׁינָן,
(ז) וְלַעֲלֹל כּוֹ עֵשׂוֹ וְשִׁינָן,
(ח) וְלַעֲלֹל כּוֹ עֵשׂוֹ וְשִׁינָן,
(ט) וְלַעֲלֹל כּוֹ עֵשׂוֹ וְשִׁינָן,
(י) וְלַעֲלֹל כּוֹ עֵשׂוֹ וְשִׁינָן.

בראשונה פרק שני יומא

הדשן ולא ליצני פייס ומשני סוף עבודה דיממא ניהו אפילו כשנעשין זליה לא שייכא להו תרומת הדשן כדפרי' לעיל והרי תרומת הדשן דנהי דזימנין לא הויא הוואה בתרה מ"מ כיון דכשהיו זריצין היו מוואיזין אחר תרומת הדשן כדכתבינן דהרמב"ם (ויקרא ו) ופשט את צבדיו וצבט צבדים אחרים והואיל

והרי איזרים ופדרים. לא גרסינן כלוליה הך גירסא דאיזרים ותרומת הדשן הכא דהא (א) מניין להו לזבי פלוגמיהו דרב ולוי בעבודה שאין אחריה עבודה ואבז שיטפא דריהטא גירסא דלעיל דלישנא קמא דרבי זירא הדר וגרסיננהו זלישנא בתרא. וה"ג יש לך עבודה שיש אחריה עבודה ופסולה

עין משפט
נר מצוה

א א מיי פ"א מהלכות
תמידין הלכה ז סמנ
עין ק"י
ב ב מיי פ"ה מהלכות
ביתא מקדש הלכה ג

רבינו הגנאל

ולא והרי אברים ופדרים
שיש אחריה בעבודה,
דלרבנן צריך להתחזין
למערכת גדולה, ולר'
מאיר עבד לה מערכת
בפני עצמה. ודחי סוף
עבודה דיממא היא. והרי
תרומת הדשן שיש אחריה
הואיל חוק למתנה וסידור
המטריכה. ופרקינן תחילת
עבודה דיממא היא, כר'
יוחנן דאמר קדש דיו
לתרומת הדשן, למחר
אין צריך לקדש שכתב
קדש מתחילת עבודה.
וקשיא לן ואמאי לא דחי
הכי אימא שכתב קדש
מתחילת עבודה (ל' הגה
(ו) בעבודת לילה ופסולה
בור. אלא העלה בקשיא,
ופרקין משום דבתחילת
הפרק דתחתיו והשינויא
וא' איבעית אימא לעולם
תחלת עבודת יום הוא
ואמאי לא תקני לה פייס,
דחזו דאחו ואחו נמי
לכנכה תקני לה פייסא.
ותרישנא לר' יוחנן הכי
זר שסידר שני גזירין
חייב הואיל ועבודה תמה
היא, אי הכי היבעי פייס
בפני עצמה. ופרקינן האי
כבר שנינו לה דאמרין
בפירות הפרק כיון דתקינו
פייס לתרומת הדשן לא
הוו אחו, שהיה כבר עליהן
לדחוי השנינה ולעמוד,
הנהו אבריו מי יימר
דמיתרמי ל' הדר תקינו מי
שוכה בתרומת הדשן וזכה
בסידור המערכת ובשני
גזירין, לכוזב הסיפא אילו
לעבודות כרי שיבואו.
העבודות דעבודה תמה
בעיא פייס כו', כענין
הראשון.

את הדשן וגו' איכ"ל לאו עבודה תמה היא ללא מקרי עבודה תמה אלא עבודה שאין אחריה עבודה לעולם כדפרישית ומשני משום מעשה שהיה כך נ"ל לפרש גירסת הספרים מיהו רש"י ל"ג ליה ולפי מה שפירשתי לא יקשה מה שהקשה רש"י:

אף אן נמי תנינא וכו'. ואילו שני גזירין לא קמני אלמלא עבודת לילה ניהו ואע"ג דכתבינן צבקר צבקר י"ל כיון דכתבינן צבקר צבקר תרי זימני נימא תן צבקר לצבקר של לילה: **י"פ"ח** זה בפני עצמה. כיון דעבודה תמה היא לעבודת לילה היא ועבודת התמיד שהן עבודת יום לא שייכא ליה הא ללא פריך מוויקרא דעבודה תמה היא ואין מפיסין לה צפני עממה י"ל נהי דאין אחריה עבודה לפי שהקטרט אימורין שאחריה לא מעכבי וזימנין דליתא כגון שנעמלו אימורין או שאבזו מ"מ כיון דכי איתנהו מעכבי לא חשיבא זריקה [עבודה] תמה כ"כ להפסיק את צפני עממה ולהכי פריך והרי תרומת הדשן דלע"ג דהוואה הדשן שהיא אחריה וזימנין דליתא מ"מ כיון דזימנין דליתא לא מיחשב להפסיק לה צפני עממה כדפרישית בזריקה ח"ג י"ל שאני זריקה שיש אחריה עבודה בו זימנין עממה י"ל שאני עממה כן כסידור שני גזירין שאין עוד עבודה לה הלילה וא"ת קטורת כיון דיש אחריה עבודה לה זימנין עממה י"ל שאני עממה כן כסידור שני גזירין עממה י"ל שאני קטורת משום דצפני כל שעמא חדשים ומאיכא דלמרי עד יפסו לה צפני עממה הוי הכל מאיכא דלמרי ועמא חוזר לסימנא דלעיל מכח קושטא דרנבא דפריך ויפסו לה צפני עממה אלא אי איתמר הכי איתמר א"ר אסי א"ר יוחנן זר שסידר שני גזירין חייב מפני

והרי יא אברים ופדרים סוף עבודה דיממא היא והרי תרומת הדשן תחילת עבודה דיממא היא דא"ר יוחנן (ב) קדש ידיו לתרומת הדשן למחר אינו צריך לקדש שכבר קדש מתחילת עבודה אלא קשיא אלא אי אתמר הכי אתמר א"ר אסי א"ר יוחנן זר שסידר שני גזירי עציים חייב הואיל ועבודה תמה היא מתקיה פייס רבא אלא מעתה תבעי פייס ולא בעיא פייס והתניא (ג) מי שזכה בתרומת הדשן יזכה בסידור שני גזירי עציים ה"ק יפייסו לה בפני עצמה (ד) כדאמרין למימרא דעבודה תמה וזר חייב עליה מיתה בעיא פייס אין זר חייב עליה מיתה לא בעיא פייס והרי שחיטה שאני שחיטה דתחילת עבודה דיממא היא (ה) למימרא דעבודה תמה בעי פייס עבודה שיש אחריה עבודה לא בעי פייס והרי אברים ופדרים סוף עבודה דיממא היא הרי תרומת הדשן משום מעשה שהיה אמר מר זוטרא ואיתמא רב אשי אף אן נמי תנינא אמר להם הממונה צאו וראו אם הגיע זמן השחיטה ואילו זמן סידור גזירי עציים לא קתני הך דלית לה תקנתא קתני הך דאית לה תקנתא לא קתני:

הדרן עלך בראשונה

אמר להם הממונה. הוא הסגן: **לאו וראו.** על החומה או על הגג: **וזמן השחיטה.** שמיטת התמיד. כלומר אם האיר המזרח שהשמיטה פסולה זליה כדכתבינן (ויקרא יט) זיזים זכחכס: **הרואה זה שעלה הגג:** בראי. לשון זוהר כמו למען (ט) (היות) לה צבקר (יחזקאל כא) האירו צבקים (תהלים ע): **עד שהוא בחכרון.** עד שנראה הזוהר עד חכרון: **והוא אמר לן הן.** מפרש צבמרא (ו) **למה הוצרכו לך.** לעלות לגג ולראות: **עלה מאור הלכנה.** למה תואר הלכנה סמוך לשחרית: **ודמו.** וחסכו: **והולואוהו לזים שרפיה.** שכהצניו שנשחט זליה: **הורידו כ"ג בו.** מפרש את צבמ"ו (ז) **מיסך רגליו.** נקצים הגדולים. **ולשון מיסך** כמו אילן המיסך על הסלך (מזר דף נד): **לפי שהלריך לנקצים גדולים כורע על צרכיו (ט) ומכסה גופו את רגליו וכן שאלו כתבי (שמואל א כד) וסם מערה ויבא שאלו לנסך את רגליו: קידוש ידים ורגלים.** את הכיור: גמ'

הדרן עלך בראשונה

אמר להם הממונה צאו וראו אם הגיע זמן השחיטה אם הגיע הרואה אומר ברקאי ומתאי בן שמואל אומר האיר פני כל המזרח עד שבחכרון והוא אומר הן ולמה הוצרכו לך שפעם אחת עלה מאור הלכנה ודימו שהאיר מזרח ושחמו את התמיד והוציאווה לבית השריפה הורידו כ"ג לבית הטבילה זה הכלל היה במקדש כל המיסך את רגליו טעון טבילה וכל המטיל מים טעון קידוש ידים ורגלים: גמ'

שהיא עבודה יום כו' כדלעיל אלא שה"ס מאריך לדקדק יותר בזמליה דרבא למימרא דעבודה תמה צעיא פייס ואף אן נמי תנינא דקא מקשיב למילתיה דרבי יוחנן דלית ליה לשיעמא תו לא מתוקמא מילתיה דרבי יוחנן מכח קשיא דרבא להכי ז"ל אלא אי איתמר הכי איתמר כדלעיל לפי שהיא עבודת יום והשתא לא מני למיפך יפסו לה צפני עממה דטובא איכא עבודת יום שאין מפיסין לה צפני עממה וא"ת ה"ג איכא ניסוך היין והמים שהן עבודות תמות ואין מפיסין להן צפני עממן י"ל כיון דיש אחריה כמה עבודות בו זימנין אף מפיסין להו צפני עממה אבל סידור שני גזירין אין אחריה עבודה ע"ל בן אותה הלילה ולהכי ה"ל למימר דחשיבא כולי האי להפסיק צפני עממה ופריך והרי איזרים ופדרים כו' ומשני סוף עבודה דיממא היא ואין עוד עבודה אחריה לו זימנין עממה י"ל שאני עממה כן כסידור שני גזירין חייב מפני דשחרית היו מפיסין נמי האיזרים תמיד של זין הערצים והן איזרים אין אחריה עבודה כל אותה היום ופריך והרי שמיטה דמפיס לה צפני עממה דעיקר הפייס הוה [מן] שוחט ושאר אחיו הכהנים נמשכין עמו אגז גררר ידיה:

(א) אולי י"ל ועבודת לילה היא ופסולה מזר.

תוס' ישנים

שאלתו ותומת הדשן הוי תחילת עבודת אחר היום, ועל כרחק בעקש או קדש לכל יום כולו, ומה שאין כן סידור מערכת שהי גם זליה תריך לדקרה כמה פפמיס ואין לה כן חשיבות עבודה הן בו כמו בתרומת הדשן שהי ליה עבודה דיממא. ה"י יוסף. אישתמיטתיה הא דהנאי מי שובה ב'.

הדרן עלך בראשונה

אמר להם הממונה צאו וראו בו. שנאמר וישכם אברהם בבקר. צפ"ק דפסחים (דף ד. וש) פריך ויזדוק ממנעא מי לא תניא ליה חסר למילה צאל שהרזין מקדימין שנאמר וישכם אברהם וגו' ותימה היכי גמר מהכא דאין זריצין ומקדימין מאורתא דלמא מנה שצברה לא עממ זליה משום דמ"ח אל יא יחיד זליה כדלמך צבקר גיד הנשה (חולין דף ק. א) ועוד מנה ליה לתלמוד דקאי אהואיל ועבודת יום הוא דשלוהי מנה אינן ניזוקין מיהו דהיא גופה דלא יא יחיד זליה מנה ושכס אברהם צבקר יליף התם ועוד קשיא כיון דשלוהי מנה אינן ניזוקין למה נמנע מלהשכים זליה מתוך דמ"ח אל יא יחיד וי"ל דתרי ושכס כתבי חד בעיקרה וחד כשהתפלל על קדום והכא מיייתי קרא דעקידה הלכך פריך שפיר מינה צפסחים דאי זריצין מקדימין למנא מאורתא א"כ אברהם נמי לקדום בצורתא שהרי לא היה ירא כלום חדא דשלוהי מנה אינן ניזוקין ועוד דשני נערינו עמו הוו וצפרק גיד הנשה (שם) מיייתי קרא דקדום דהתם יחיד הוה שלא יראו במפלתה של קדום כדאשכחן דששמו לו טוט ולא הוה נמי שליח מנה כי לא היה חפץ הקצ"ה ששאל בעדס רנה ותפלה: אלא

תוס' ישנים (המשך)
ונציל פייס. ויחל לממך
דרשון מצנח פפמיני תחילת
עבית זרות ועבודת פייס,
והולכת אברים לכנע תחילת
הקטורה ואיכא דאמר
בתקוף אה רבי זירא.
והיא כמזב ספסרים והרי
אברים ופדרים כו' והרי
הקטורת הדשן כו', ומקו
קוטרתם דחילי עבודה
מנה היא וכדפרישית לעיל
(כד. א ד"ה לרבנן).
זר שסידר שני גזירי
עציים חייב הואיל
ועבודה תמה היא. ולת
לפי הא דלמנן לעיל (כד,
זר שסידר שני גזירין
לתיי איכא סידור אברים

דלח חשיב ליה אחריה עבודה ללא שיין מיד לסיכור שני גזירין, וכד ולי לעיל דפטי מנלא חשיב ליה (פולנין) דלרבי יוחנן דהכל. הדרן עלך בראשונה פרק שלישי בתני. אמר להם הממונה. פירש בקוטרס גם כלן ממונה הוא הסגן. ואינו נראה כדפרישית לעיל (טו, ז) כ"ד מהמנה) אלא אדם אשר היה שהיה ממונה על כך. בתיא כן שמואל אומר אבריו פירש"ש בגמרות פרק שמי הלכות (ק, א) שהוא היה ממונה על הפייסות והיה אומר כן צבית התקדש. ואמנן כן הוא שמונה עליהם היה כדמשמע במסכת שקלים (פ"ה מ"א) דקרי ליה ממונה על הפייסות והיה אומר כן צבית התקדש, וכן בגמרא דקמאר מתיא כן שמואל על הפייסות. ר' חייא ר' אחימי שפירש שם שמתא כן שמואל אומר הכי אומר הרואה. ואין נראה דרבי ליתא כדמתקמא אמו שהיה ממונה על הפייסות הוא שמואל ארעא וזמנן להכי אלו ואלו כו', וא"כ פפסוט אה דמביעא לן בגמרא כן אומר האיר פייס מנה א דקאי ארעא א דקאי ארעא תפשוט דייטי דקאי ארעא. ובגמרא בצרייתא ה"ג מתיא כן שמואל ממונה על הפייסות אומר כו', דהוא בעמא היה ממונה על הפייסות כדפרישית, ועוד למה הוצרכו ממונה על הפייסות בזמליה דמתיא כן שמואל יזכר בגמרא דרבי תמאס. אלא ש"מ כדפרישית, וגם רבינו מאיר כותיה גרס.